

Sygn. akt VI Ka 320/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Marek Buczek

SR del. do SO Joanna Polikowska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014r.

sprawy **P. J. (1) i S. R.**

oskarżonych z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 24 kwietnia 2014 r. sygn. akt II K 840/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. J. (1) w ten sposób, iż uzupełnia opis przypisanego mu czynu o to, iż był on inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu mającego znaczenie prawne i sporządził niezgodne z prawdą zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu S. R. w firmie PHU (...),

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonych P. J. (1) i S. R. utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 320/14

UZASADNIENIE

P. J. oraz S. R. zostali oskarżeni o to, że:

w dniu 04.05.2012 r. w J., przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem, doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 38.500 zł, w ten sposób, że P. J. (1) przekazał S. R. nieprawdziwe zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych dochodów, z którego wynikało, iż S. R. zatrudniony jest w firmie Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) na stanowisku mechanika z wynagrodzeniem miesięcznym netto z ostatnich trzech miesięcy w kwocie 2200 zł, a następnie S. R. tak uzyskane zaświadczenie przedłożył w banku uzyskując kredyt w kwocie 38.500 zł wprowadzając tym samym pracownika banku w błąd, co do prawdziwych danych zawartych w tym dokumencie i możliwości spłaty kredytu, przy czym dokument ten miał istotne znaczenie dla przyznania kredytu, czym działali na szkodę (...) Bank (...) S.A. przy czym czynu tego S. R. dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku

Śląskim z dnia 27 grudnia 2004 roku za czyny z art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, którą odbył w okresie od dnia 11.03.2008 roku do 26.09.2008 roku, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa

to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zaś w stosunku do S. R. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2014r. w sprawie II IK 840/13:

I. oskarżonego **S. R.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w związku z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego **S. R.** warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego **S. R.** w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego **S. R.** do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. kwoty 18.169,03 (osiemnastu tysięcy stu sześćdziesięciu dziewięciu złotych i trzech groszy) w terminie 4 lat od uprawomocnienia się wyroku;

V. oskarżonego **P. J. (1)** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w związku z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego **P. J. (1)** warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

VII. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego **P. J. (1)** do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) S.A. kwoty 18.169,00 (osiemnastu tysięcy stu sześćdziesięciu dziewięciu złotych) w terminie 3 lat od uprawomocnienia się wyroku;

VIII. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci zaświadczenia o zarobkach opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz 435/13;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku wniósł apelację prokurator. Zarzucił wyrokowi Sądu I instancji:

. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia artł. 413§ 2 pkt 1 kpk wskutek nieprawidłowego opisu czynu przypisanego oskarżonym P. J. (1) i S. R. poprzez pominięcie sformułowania, że oskarżony P. J. (1) „... będąc inną osobą uprawnioną do wystawiania dokumentu mającego znaczenie prawne sporządził niezgodne z prawdą zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu S. R. w firmie PHU (...)...” oraz pominięcie sformułowania, iż S. R. „posłużył się dokumentem poświadczającym nieprawdę ...” co spowodowało, że tak opisany czynu obu oskarżonych w rzeczywistości nie wyczerpuje znamion przypisanego im odpowiednio występku z art. 271§3 i z art. 273 kk.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest w części zasadna. Zasadny okazał się również zgłoszony w trakcie rozprawy apelacyjnej wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku.

Art. 413§2 pkt1 k.p.k. stanowi, iż wyrok skazujący powinien zawierać dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikację. Dokładne określenie zarzucanego, a następnie przypisanego oskarżonemu przestępstwa powinno zawierać, poza wskazaniem czasu i miejsca jego popełnienia, niezbędny z punktu widzenia ustawowych znamion danego przestępstwa opis czynu, z pominięciem faktów i okoliczności nie należących do istoty tego czynu. Opis czynu przypisanego to dokładny opis wszystkich elementów czynu mających znaczenie dla prawidłowej jego kwalifikacji, niepomijający żadnego aspektu zachowania należącego do ustawowych znamion danego typu przestępstwa. Zasadnie więc podkreśla się w judykaturze, iż wymagania kwalifikacji kumulatywnej decydują nie tylko o potrzebie prawidłowego wskazania norm prawnych, ale również o opisie czynu, który przypisano oskarżonemu (wyrok Sądu Najwyższego z 14 września 1976r. sygn. akt VI KRN 211/76, OSPiKA 9/1977, poz. 143).

P. J. (2) sąd I instancji przypisał popełnienie występku z art.286§1 k.k. i art.297§1 k.k. i art.271§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. W tej sytuacji w opisie przypisanego mu czynu musiał się znaleźć również opis wskazujący na wyczerpanie ustawowych znamion m. in. przestępstwa tzw. fałszu intelektualnego (poświadczenia nieprawdy) z art. 271§1 k.k. Tymczasem sąd ten za prokuratorem, nie dokonując modyfikacji opisu czynu przyjął jedynie, że oskarżony P. J. (1) przekazał S. R. nieprawdziwe zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości osiąganych dochodów, z którego wynikało, że S. R. zatrudniony jest w firmie Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) na stanowisku mechanika za wynagrodzeniem netto 2200zł. Oskarżony P. J. (1) prowadził wspomniane przedsiębiorstwo i z tego tytułu był on osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w imieniu tej firmy. Stąd też rację ma skarżący, iż w opisie przypisanego temu oskarżonemu czynu zabrakło tego elementu.

Wobec powyższego tym zakresie apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie i dlatego też zgodnie z postulatem prokuratora zgłoszonym na rozprawie apelacyjnej zmieniono zaskarżony wyrok w sposób przez niego wskazany.

Nie zasługiwała natomiast na uwzględnienie apelacja w części gdzie prokurator domagał się uzupełnienia przypisanego drugiemu z oskarżonych – S. R. czynu o zapis że „ posłużył się on dokumentem poświadczającym nieprawdę”. Skoro w opisie czynu przypisanego S. R. wskazano, że uzyskane wcześniej nieprawdziwe zaświadczenie „przedłożył on w banku uzyskując kredyt” to oczywistym jest, że dokumentem tym posłużył się. W tym zakresie zatem apelacja prokuratora na uwzględnienie nie zasługiwała.

Wobec powyższego w pozostałej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonych od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze (art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).